

Motius per donar gràcies

Nela és assistent infantil i mare de sis fills. En aquest testimoni explica com a la seva feina procura trobar en cada nen un motiu per donar gràcies a Déu.

18/07/2010

Sona el despertador, són les set del matí. Encara mig adormida procuro oferir a Déu el dia que acabo d'estrenar. De moment només jo estic desperta. L'Òscar, el meu marit, se n'ha anat a treballar a les 6'30 h, com sempre. Acabem de tenir el

nostre sisè fill, una nena, a qui hem posat el nom de Pilar.

Són les 7'30 h, els dos grans –Javier i Manuel— ja s'han aixecat i vestit. Javier, que té vuit anys, va preparant la taula per l'esmorzar de tots. La Inés i la Isabel, amb cinc i quatre anys, encara necessiten una mica d'ajuda per vestir-se, així que els dono un cop de mà amb els cordons de les sabates, els botons.... Luis, amb dos anys, el més dormilega, és l'últim en aixecar-se. Avui tots han esmorzat molt bé, fins i tot la Isabel, que és a qui més li costa.

La Júlia, la persona que m'ajuda una mica en l'atenció dels nens i de la casa, porta els grans a la parada de l'autobús de l'escola, són les 8'45 h. Els petits van al mateix col·legi on treballo com Assistent Infantil, de manera que me'ls porto amb mi.

Són les 9'30 h i comença un nou dia de treball i sempre penso quines

sorpreses m'esperen, o quines contrarietats hauré d'afrontar.

Estic a càrrec de 20 nens d'edats compreses entre dos i tres anys. Cada dia procuro estar atenta de cadascú, alhora que estic pendent de Déu. Intento apropar-li totes les persones que treballen amb mi, sobretot amb el meu exemple, fent les coses bé, buscant trobar en cada nen un motiu per donar gràcies a Déu.

Al llarg d'aquests anys, a través de la meva tasca professional, he tingut l'oportunitat de conèixer i tractar tots els pares dels meus alumnes. Ha estat una experiència molt enriquidora per a tots. Les nostres converses tracten sobre temes molt diversos: com passa el dia el nen, els seus petits problemes i capricis, els primers amics... També parlem d'altres aspectes de la seva educació: com resen amb ell a la nit, i com poc

a poc li van ensenyant al seu fill a conèixer Jesús i acostar-s'hi.

De vegades, davant la necessitat d'apropar els fills a Déu, els propis pares demanen consell sobre llibres i documents que poden ajudar-los, o es plantegen acudir a sessions sobre formació humana i espiritual que els ofereix la mateixa escola per als qui ho desitgen i que els proporciona una gran ajuda per a la seva faceta d'educadors.

Quan acabo de treballar, a les 18'00 h, recullo els nens i en arribar a casa berenem tots plegats perquè necessitem reposar forces.

La jornada encara continua, però d'una altra manera: ara són els deures dels nois, els jocs, els banys i els sopars, que ocupen la resta del temps.

El moment d'anar a dormir és especial: tots, sense excepció,

necessiten una abraçada i un petó i també demanen que preguem amb ells les seves petites oracions, sense oblidar-les cap dia. I com no? Un conte per als petits.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/motius-
per-donar-gracies/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/motius-per-donar-gracies/) (13/08/2025)